

La Policía local pone en marcha una campaña para concienciar sobre el uso del cinturón y de los sistemas de retención infantiles

La primera causa de muerte infantil

JORDI ABAYÀ

La seguridad infantil en el automóvil ha vuelto a la palestra informativa este verano. Un trágico accidente en el que perdieron la vida dos niños, puso en evidencia que no siempre se utilizan los sistemas de seguridad a la hora de viajar con menores. La policía, que valoró que ambas muertes podían haberse evitado de haberse utilizado los sistemas de seguridad obligatorios, acusó al padre de un "homicidio involuntario" por este trágico suceso, en una decisión inédita en España.

No hay para menos. Los accidentes de tráfico son la primera causa de mortalidad infantil en niños mayores de un año, llegando hasta el 34% de las causas totales de fallecimiento en toda la Unión Europea. El uso correcto de

los sistemas de retención, se calcula, podrían evitar nueve de cada diez lesiones dentro del automóvil si va en sentido contrario a la marcha, y seis de cada diez en sentido de la marcha.

Este mes de septiembre, la policía local de La Garriga ha puesto en marcha una campaña específica de control sobre el uso del cinturón de seguridad y de los sistemas de retención infantil en el caso de los que viajan con niños. La campaña, que se puso en marcha el pasado día 3 y durará hasta este domingo, día 16, pretende concienciar a los conductores de la población de la necesidad de utilizar el cinturón en el caso de los adultos y de sillitas y elevadores debidamente homologados en el caso de los niños, con el objeto de evitar las trágicas consecuencias que puede implicar en caso de acci-

No utilizar las sillitas puede comportar la pérdida de tres puntos

dente su no utilización. El

objetivo de la campaña es contribuir a mejorar la seguridad de los conductores y sus acompañantes, elevando el número de personas que utilizan los mecanismos de seguridad del vehículo.

Durante estos días, con este objetivo, la policía local de La Garriga ha llevado a cabo controles en las principales vías de la población que han puesto al descubierto importantes lagunas en correcto cumplimiento de la normativa tanto en los casos de conductores como de acompañantes. Estos controles también se han aprovechado para llamar la atención a los motoristas sobre la necesidad de conducir utilizando medidas de seguridad pasiva como el casco.

Los controles realizados en La Garriga no tenían carácter sancionador si no informativo, aunque desde la entrada en vigor del permiso por puntos, no utilizar un sistema de retención infantil cuando se esté obligado a ello puede implicar al conductor tres puntos del crédito del nuevo permiso por puntos, así como una sanción económica de entre 90 y 300 euros.

NECROLÓGICA

En record d'en Ramon Tresserras

Fa molt poc ens va deixar en Ramon, un personatge emblemàtic de la Garriga, molt treballador i de bon caràcter, que amb el seu taller de bobinatge de motors i d'electricitat de l'automòbil va donar un excel·lent servei al llarg de molts anys, fent-se una bona clientela i el que és més important, fent moltes amistats. En Ramon va començar a treballar al taller radioelèctric del seu oncle, en Joan Tresserras, pioner en el bobinatge de motors, en l'electricitat de l'automòbil i en ràdio i televisió, sent representant oficial de Philips, taller situat al carrer dels Banys, cantonada amb el carrer de Samalús, on va compartir feina amb d'altres nois de la Garriga, com en Pere Fitó, l'Esteve Vicente, l'Alfred Codina i l'Enric Montal, entre d'altres. En aquest establiment, va ser on va arribar el primer televisor que es va poder veure al poble per a la seva venda i la primera ràdio de comunicacions, cosa mai vista en un poble petit com era la Garriga i que sortosament, estan dins la meua col·lecció protegits de la

destrucció.

Quan en Joan es va jubilar, en Ramon es va muntar el seu propi negoci a casa seva, al darrera del trull de l'oli del seu pare, al carrer de Samalús, sent el seu primer vehicle, una moto Ossa de color negre, que guardava com una relíquia, obrint el taller fins i tot els diumenges al matí, dia en que no cobrava res pels seus serveis quan algú que passava per la Garriga patia alguna avaria elèctrica en el seu vehicle; això demostra lo solidari i bona persona que era en Ramon. En el seu taller van aprendre l'ofici molts joves de la Garriga com en Miquel Mauri un dels primers en treballar-hi, en Rossend Passarell, l'Antoni Llimargas, el Joan Martori i l'últim l'Andreu Valls que va treballar-hi des que era molt jove fins al tancament del taller per la mort d'en Ramon i pot ser m'en deixi algun. Com tanta gent d'aquest món, ha estat criticat positivament per

molts i negativament per d'altres, mai plou a gust de tothom, però una cosa he de dir al seu favor, quelcom que em va quedar gravat per sempre i és que quan jo era molt jove i treballava amb el meu pare, aquest va patir una greuafecció que el va apartar de la feina,

havent de fer-me càrrec del negoci familiar, sense tenir massa experiència, cosa que va motivar que molts proveïdors fossin repatanis a subministrar-me materials davant la por de no cobrar i això fa molt mal quan un s'hi troba. En Ramon va ser l'únic que em va cridar per interessar-se per la salut del meu pare i em va dir "Mira Terri, el teu pare ha estat molt treballador i molt honorat, segueix els seus passos i tira endavant, que ara et toca a tu i vine a buscar tot el que et faci falta de casa meua, que no hauràs de pagar res, quan el teu pare estigui restablert i torni a treballar, ja m'ho pagareu". Això val

més que tot l'or del món i és molt d'agrair, demostrant sobradament la bonhomia d'en Ramon.

El caminar i la muntanya eren algunes de les seves passions, pel que ens trobàvem sovint pel turó de Santa Margarida, on fèiem excursions, tenint temps de parlar molt, cosa que a ell li encantava i a mi m'agradava d'escoltar tot el que m'explicava, era una de les persones que més sabia de la història del poble de la Garriga i dels seus habitants. El taller de Can Tresserras era el punt de trobada de molta gent, amics d'en Ramon, allà es feien xerrades recordant temps passats i moltes vivències, "arreglant el poble" com se sol dir, ja que per motius de feina hi passava molta gent de tota MENA, i anar a veure en Ramon i parlar-ne una estona era com un ritual. Ara, al passar pel carrer de Samalús i veure les persianes baixades, sabent que ja no el tornaré a trobar a la porta, com tantes vegades, em fa sentir una gran tristesa, encara que en Ramon no morirà mai en el record de tots els que vàrem tenir la sort de conèixe'l.